

ת"פ 5586/01/22 - מדינת ישראל נגד שמואל אוחיון

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 5586-01-22 מדינת ישראל נ' אוחיון

כבוד השופט טל ענר	בפני
המאשימה	בעניין:
נגד	
הנאשם	
שמואל אוחיון	מדינת ישראל

גזר דין

1. הנאשם הורשע ביום 2.2.2023, לאחר שמיעת ראיות, בעבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 380 לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: "החוק") ובעבירת איומים לפי סעיף 192 לחוק.
2. בהתאם לקביעות הכרעת הדין, בין הנאשם למתלונן קיים סכסוך מזה מספר שנים. בתאריך 18.11.2019 צילם המתלונן את רכב הנאשם כשבסמוך אליו עגלה ובה עיתון יומי, שנועד להוכחת תאריך הצילום. הנאשם שהבחין במעשיו של המתלונן החל לקללו, לצעוק לעברו ולאיים עליו, היכה בידו שהחזיקה בפלאפון, שנפל לרצפה. המתלונן המשיך לצלם והנאשם חטף את העיתון. כשהמתלונן ניסה לקחת את העיתון מידי הנאשם, היכה הנאשם באגרופים בפניו כך שהמתלונן נפל ארצה. כשניסה להתרומם ולברוח מפני הנאשם, הנאשם רדף אחריו, היכה בו באגרופיו בראשו, בגופו והפילו ארצה תוך שהוא ממשיך להכותו באגרופים, לבעוט בפניו ולאיים עליו שיפחד ממנו כל החיים'. כתוצאה מכך נגרמו למתלונן חבלות בדמות דימום מהאף ונפיחות משמעותית בכף ידו השמאלית, שנחבשה.
3. בטיעונה לעונש עתרה המאשימה למתחם ענישה הנע בין 10-20 חודשי מאסר בפועל, וביקשה לקבוע את העונש בשליש התחתון - שנת מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. לשיטתה, מדובר באירוע חמור של תקיפה ברוטלית ואיומים ברף הגבוה, שבוצעה בשעות הבוקר, במקום ציבורי. לטענת המאשימה מדובר באירוע שחברה מתוקנת לא יכולה להשלים עמו ובמיוחד כשמדובר באדם מבוגר, שפוטנציאל הנזק שעלול להיגרם לו הוא גבוה יותר משל אדם צעיר. המאשימה הדגישה את הפגיעה המשמעותית בערכים המוגנים בדמות שלמות גופו ושלוות נפשו של המתלונן, את החבלות שנגרמו למתלונן, הנזק הנפשי, הטראומה והבושה בקרב קהילתו. עוד צוין כי הנאשם נעדר הרשעות קודמות אך לא לקח אחריות על מעשיו, וכי אינו זכאי להקלה בגין חיסכון זמן שיפוטי.

4. ההגנה בטיעוניה לעונש עתרה למתחם הנע בין עבודות של"צ לבין מאסר מותנה, ולכל היותר "עד חודשיים עבודות שירות". ביקשה להסתפק במאסר מותנה. ההגנה שבה והזכירה את הסכסוך בין הצדדים, אירוע אלימות מהעבר וביקשה להדגיש כי פער הגילאים בין המתלונן לנאשם אינו גדול וכי הנאשם עצמו בן 54 וסב לנכדים. עוד טענה כי היה שיהוי בהגשת כתב האישום, שהנאשם נפגע גם הוא באירוע, ושהאירוע החל עקב קנטור של המתלונן. הסנגורית ציינה כי הנאשם מתבייש באירוע אשר מנוגד לחלוטין לאורחות חייו, שהנאשם אינו בעל אופי אלים, אין לו דפוסי התנהגות עברייניים, לא נעזר בחפצים במהלך התקיפה, וכי לאירוע לא קדם תכנון. הסנגורית חזרה וביקשה כי ביהמ"ש יתחשב במערכת היחסים העכורה ובנסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה.

5. הנאשם ציין כי גם לו היה קשה לצפות בסרטון המתעד את התקיפה, שהמעשה לא נעשה במכוון או במזיד והזכיר את העבר העכור המשותף בין השניים. הנאשם ציין כי עוד קודם לאירוע המתלונן גרם לסנקציות נגדו בקהילה וגרם לו למצב נפשי שהביא אותו ליציאה מכלל שליטה. עם זאת מודה כי התפרצותו לא הייתה ראויה והביע צער על כך.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

6. על פי הוראות החוק ובהתאם לעיקרון ההלימה, מתחם הענישה ייקבע תוך התחשבות בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

7. בתי המשפט לערכאותיהם התייחסו לא אחת לחומרתן של עבירות אלימות, המבוצעות לעיתים בשל סכסוכים של מה בכך, וגם על ידי נאשמים נעדרי עבר פלילי:

"האלימות היא רעה חולה, הבאה לביטוי במישורי החיים השונים, בתוך המשפחה, בין שכנים, על הכביש, ובאינטראקציות שונות בין זרים. היא פוגעת בקרבנות הישירים שלה ובחברה בכללה. משפיעה על תחושת הביטחון ויוצרת אווירה ציבורית עכורה. המלחמה בה היא מלחמה על מראית פני החברה ואיכות חייה. ובהתאם לכך ההתייחסות העקרונית אליה היא של רצינות וחומרה, המבטאות שאת נפש והוקעה של החברה כלפי התופעה." עפ"ג 22342-02-23 ועקנין נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 19.4.23)

8. באשר לפגיעה בערכים המוגנים, במעשיו פגע הנאשם בערך החברתי שעניינו הגנה על שלמות גופו וביטחונו של הזולת, על שלוות נפשו וכבודו העצמי של המתלונן. הפגיעה בערכים המוגנים משמעותית. מדובר בתקיפה

שבוצעה לאור יום ולעיני עדים, גרמה לחבלות, ולוותה באיומים. התקיפה הייתה מתמשכת: גם לאחר שהמתלונן ניסה להתרומם ולסגת, הנאשם רדף אחריו והיכה בו באגרופים, לרבות בחלקי גוף רגישים כראש ופנים. אף כשהיה המתלונן שרוע על הרצפה המשיך הנאשם להכותו באגרופים ולבעוט בו. טענת הנאשם שהתקיפה בוצעה ברגע של אובדן שליטה ועל רקע הסכסוך הטעון בין הצדדים אינה גורעת מחומרת האירוע.

9. לאחר שעיינתי בפסיקה שהוגשה ע"י הצדדים, מצאתי כי לא ניתן להקיש ממנה לעניין שבנדון. הפסיקה אשר הוגשה על ידי המאשימה מתייחסת בחלקה לתקיפת זקן - עבירה שהנאשם לא הורשע בה בהכרעת הדין, והעונש הקבוע בצידה שונה. גם הפסיקה שהוגשה על ידי ההגנה אינה מתאימה לנסיבות העניין. בעיצוב מתחם הענישה נתתי דעתי לפסקי הדין הבאים:

א. עפ"ג (באר שבע) 22342-02-23 **ניסים וקנין נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 19.4.23): הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון בתקיפת המתלונן במכות אגרוף והפלתו ארצה ברחוב, כיוון שחשד כי הוא נפגש עם חברתו. כתוצאה מהתקיפה נגרמו למתלונן חבלות שהתבטאו בפצעי שפשוף בידיים ובמרפק. נשברו הטלפון הסלולארי ומשקפי השמש שלו. מתחם העונש ההולם נע בין תקופת מאסר קצרה שניתן לשאתה בעבודות שירות לבין 9 חודשי מאסר בפועל, וענישה נלווית. נגזרו עליו 45 ימי מאסר בפועל שירוצו על דרך של עבודות שרות.

ב. ע"פ (באר שבע) 48214-11-21 **גונתן בנימין נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 18.7.22): המערער הורשע לאחר שמיעת ראיות, בביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש. במסגרת משחק בג'ימבורי העירה המתלוננת לבנו של המערער שאסור לזרוק כדורים בפני ילדים אחרים. המערער ניגש אליה וחבט בה במכת אגרוף באזור האוזן והלחי בצד שמאל ובשל כך נפלה המתלוננת ארצה כשהכרתה מעורפלת. בעת שהייתה שרועה על הקרקע, התנפל עליה, חנק אותה תוך שהוא דורך עם רגלו על בטנה. ניגש שוב, הניף את ידיו וחבט בה מספר חטות על ראשה. למתלוננת נגרמו חבלות של ממש פגיעה בשתל מכשיר שמיעה המותקן באוזן ימין בכך שפונתה באמבולנס לבית החולים ונזקקה לטיפול רפואי ובהמשך נזקקה לניתוח להחלפת השתל. בבית משפט השלום נגזרו 11 חודשי מאסר בפועל, ובערכאת הערעור הופחת העונש לכדי ששה חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שרות.

ג. ע"פ (תל אביב-יפו) 53005-10-18 **אבנר אבישר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 26.10.20): המערער הורשע לאחר ניהול הוכחות בביצוע עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, גרימת חבלה חמורה ואיומים. עקב סכסוך כספי תקף המערער את המתלונן - קלל אותו, אחז בחולצתו בחוזקה, תוך שהוא מנסה להורידו מהאוטובוס, הכה בו בידו, בגבו ובצלעותיו, באמצעות אלה עשויה מברזל שהייתה ברשותו, הרים אבן על מנת לזרוק עליו. באותו המעמד, איים עליו בפגיעה שלא כדין בחייו, בכך שאמר לו 'אני אהרוג אותך', כשהחזיק חפץ חד בידו. כתוצאה מהתקיפה נגרמו למתלונן שבר ביד שמאל ובאצבע כף יד ימין, אשר גובסו בסד, המהווים חבלה חמורה. כמו כן, נגרמו לו המטומות בעכוז, בירך ימין, במותן ובשוק שמאל, המהוות חבלה של ממש". בימ"ש קמא קבע מתחם הנע בין 7-24 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית וגזר עליו 8 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. יצוין כי מקרה זה חמור

משמעותית מענייננו בטיב החבלות, ובשימוש בנשק קר (אלה וסרין) לתקיפה ולאיומים.

ד. ע"פ (מרכז) 1030-04-17 **משה יהושע חיים בורוכוב נ' מדינת ישראל** (פורסם בנוב, 31.10.17):
המערער הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירת איומים, תקיפה הגורמת חבלה של ממש והתנהגות פרועה במקום ציבורי. המערער הגיע ללשכת התעסוקה וביקש להיכנס לחדר המנהלת ללא תור. המאבטח חסם את דרכו. המערער תקף אותו בכך שדחף אותו, אחז בחוזקה בידו וגרם ל"סימן כחול" בידו. בהמשך איים על המנהלת ועל המתלונן כי ירצח אותם, תוך שהוא דופק בחוזקה על דלת חדרה של המנהלת ומנסה להיכנס לחדר. נקבע מתחם ענישה של 3-15 חודשי מאסר ונגזרו 6 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שרות

ה. עפ"ג (באר שבע) 31326-07-21 **יצחק טל נ' מדינת ישראל** (פורסם בנוב, 4.11.21): המתלונן הגיע למקום עבודתו של המערער ונקט כלפיו באלימות מסוימת. אולם, תגובתו של המערער למעשי המתלונן הייתה אלימה וברוטלית. המערער תקף את המתלונן במכת אגרוף בפניו, שכתוצאה ממנה נגרם למתלונן שבר בגשר האף. המתלונן נפל על ברכיו, קם ובעט בגבו של המערער, ומיד בסמוך לכך חש בסחרחורת ונפל על ברכיו, והמערער תקף אותו שוב במכת אגרוף בפניו, שגרמה למתלונן נפחות ברקמות מסביב לאף ובשפה, והוא נפל ארצה ונחבל בראשו ונגרמה לו המטומה באוזן שהצריכה ניקוז בהליך טיפולי בבית החולים. מתחם העונש ההולם שנקבע נע בין מספר חודשי מאסר, שניתן לרצותם בעבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט הטיל על המערער 9 חודשי מאסר בעבודות שירות. ערעורו על העונש נדחה.

ו. ע"פ (מרכז) 13540-01-18 **יונתן כהן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנוב, 29.5.18): המערער תקף פקח רשות שמורות הטבע אשר מצא אותו דג דגים בשמורת טבע וביקש ממנו לשחרר אותם ולצאת מהמים. המערער תקף את הפקח באמצעות חכה שהחזיק בידו, בכתפו וגבו. כתוצאה מהתקיפה נגרמו לפקח רביע סימני חבלה עם שפשופים בכתף שמאל, בגב מצד שמאל, וכאבים במותן. עוד הוסיף המערער ואיים על הפקח: **"יש לך מזל שנשארתי בחיים, אנחנו עוד ניפגש וזה ייגמר אחרת"**. בימ"ש קמא פסק כי מתחם העונש ההולם, נע בין מאסר על תנאי לבין 8 חודשי מאסר בפועל, וגזר עליו 5 חודשי מאסר בפועל שירוצו על דרך של עבודות שרות. הערעור נדחה.

10. **בהתבסס על פסקי דין אלה, האסמכתאות המוזכרות בהם ומדיניות הענישה המקובלת בנסיבות דומות, ונוכח נסיבות ביצוע העבירה עליהן עמדתי לעיל והערכים החברתיים שנפגעו - סבורני כי מתחם העונש ההולם בענייננו נע בין מספר חודשי מאסר, שניתן במקרים מתאימים לרצות בעבודות שירות, לבין 14 חודשי מאסר בפועל.**

גזירת העונש במתחם הענישה

11. בעניינו של הנאשם לא נשמעה טענה שיש לסטות ממתחם העונש ההולם לחומרא או לקולא.

12. אשר לגזירת העונש בתוך מתחם העונש ההולם, שקלתי לחומרא את שיקולי ההרתעה הרלוונטיים בעבירות אלימות, את אי לקיחת אחריות על ביצוע המעשים, והשלכתה על קיומו של הסכסוך בין הנאשם למתלונן. מנגד שקלתי את גילו של הנאשם, עברו הנקי, אורח חייו הנורמטיבי ככלל והיות האירוע חריג בחייו. כמו כן את השיהוי המשמעותי בהגשת כתב האישום (למעלה משנתיים אחרי ביצוע העבירה) ואת החרטה שהביע הנאשם בבית המשפט.

13. האיזון בין שיקולים אלה הביאני למסקנה שיש לגזור את הדין בשליש התחתון של המתחם.

סיכום

14. לאור האמור אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

א. 9 חודשי מאסר בפועל.

הנאשם ירצה את עונש המאסר בעבודות שירות במפקדת מחוז מרכז החל בתאריך 24.8.23 בהתאם לחוות דעת הממונה מיום 9.7.23. הנאשם יתייב לריצוי העונש במשרדי הממונה בהתאם לאמור בחוות הדעת.

הנאשם מוזהר בביצוע העבודות כסדרן וברציפות ובהתאם להנחיות האחרים, שאם לא כן יהיה חשוף לסנקציות לרבות האפשרות להפסקת עבודות השירות.

ב. **6 חודשי מאסר על תנאי**, לבל יעבור תוך 3 שנים מהיום עבירת אלימות, לרבות איומים.

ג. **פיצוי לנפגע העבירה בסך ₪ 5,000** הפיצוי ישולם תוך 60 יום.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ד תמוז תשפ"ג, 13 יולי 2023, בהעדר הצדדים.